

MUKANA CD!

MARKUS
KAJO

TUOMAS
MARJAMÄKI

HELI
LAAKSONEN

JUHA
ITKONEN

KREETTA
ONKELI

TUOMAS
KYRÖ

JUUSO
RÄSÄNEN

TUOMAS
MATTILA

KUVITTANUT
PIIA SAKKI

PIKKU KAKKOSEN ILTASATU- KIRJA

WSOY

Teksti © Juha Itkonen, Markus Kajo, Tuomas Kyrö, Heli Laaksonen,
Tuomas Marjamäki, Tuomas Mattila, Kreetta Onkeli,
Juuso Räsänen ja WSOY 2019
Kuvat © Pia Sakki ja WSOY 2019
Graafinen suunnittelu Riikka Turkulainen

Werner Söderström Osakeyhtiö

Yleisradio 2016-2018.

ISBN 978-951-0-44269-2

Painettu EU:ssa

**JUHA ITKONEN • MARKUS KAJO • TUOMAS KYRÖ •
HELI LAAKSONEN • TUOMAS MARJAMÄKI • TUOMAS MATTILA
KREETTA ONKELI • JUUSO RÄSÄNEN**

PIKKU KAKKOSEN ILTASATU- KIRJA

**KUVITTANUT
PIA SAKKI**

**WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
HELSINKI**

SISÄLLYS

HIIRI JOKA EI PELÄNNYT MITÄÄN 11

KOLME MILJOONAA VUOTTA VANHA OTUS 16

KETTU JA KONTIAINEN 21

HUIPPU-URHO 27

UKKO JOKA EKSUI SUKKAAN 32

YLIVERTAINEN IHMEKONE 37

KOLME TEHTÄVÄÄ 44

ANA KANANAS 53

KUKA KATKAISI HUHULTA SIIVET 59

MAAILMAN VIISAIN 65

POIKA JA HÄNEN VARJONSA 70

EEM-INTERGLASIAALIKAUDEN
TROGLODYITIT 74

JAAKKO JA JÄTTILÄINEN 81

PIPPURI-PIRJO 86

SATU ILTASADUSTA 91

AVAIN VAILLA KOTIA 97

KALKKUNA JA LEIJONA 101

SATU ORAVAN PYÖRÄSTÄ 105

TYTTÖ NIMELTÄ SURU 112

**MIES JOLLE EI KOSKAAN
TAPAHTUNUT MITÄÄN 119**

HIIRI JOKA EI PELÄNNYT MITÄÄN

HELI LAAKSONEN

Tiskipöydän alla, roskapussin sulotuoksussa, asui hiiri, joka ei pelännyt mitään. Pienenä se oli ollut säikky niin kuin hiiret ovat, mutta keran tapahtui jotain, joka sai hiiren muuttumaan. Talon hämärimpään nurkkaan oli viritetty hirveä hiirenloukku. Hiiren isi oli tietysti varoit-
tanut siitä, mutta yhtenä päivänä syötiksi oli laitettu pala tuoretta piimälimppua. Hiiren kirkkaat silmät sumenivat leivänhimosta – ja se unohti kaikki kiellot. Loukku räpsähti. Hiiri ehti juuri ja juuri tempais-
ta käpälänsä pois loukun kidasta. Sen sydän hakkasi säikähdyksestä!

Kun käy lähellä oikein suurta vaaraa, saattaa tulla oikein rohkeaksi. Hiiri ei pelännyt enää ihmisiä eikä eläimiä. Kissa alkoi pelätä sitä. Tuollainen hiiri on varmasti noita valepuvussa! kissa ajatteli. Hiiri kävi syömässä kissan ruokia. Erityisesti kissaa kismitti, kun hiiri pesi aterian jälkeen kuononsa ja kainalonsa kissan vesikupissa – mutta se ei us-
kaltanut sanoa mitään.

Perhe ihmetteli pientä urheaa hiirtä, joka käppäili lattian yli keskelä kirkasta päivää, jäi hetkeksi imeskelemään maton hapsuja ja moikkasi vieressä toljottaville ihmisille. Kun taloon tuli vieraita, hiiri kipitti tervehtimään joka ikistä. Se nuuski vieraat ja tutki lattialle unohtuneet laukut. Kun vieraat istuivat juhlapöydässä, hiiri kipusi niiden nilkkaan, livisti jalkaa pitkin ylös ja hihitti itsekseen, kun sai rouvat kiljumaan. Tuliaisiksi tuodusta suklaarasiasta hiiri maistoi jokaista konvehtia. Ensin maitosuklaata, sitten toffheetäytteistä, sitten mintunmakuista. Lopuksi se päätti valita maitosuklaan. Vieraita alkoi käydä kylässä yhä harvemmin.

Hiiri leikki kauraryynipussissa, jyrsi tapettia ja jätti papanoita sohvalle. Saunaan se tahtoi aina mukaan, otti lauteille omenankin ja massutti sitä äänekkäästi. Öisin hiiri oli levoton. Se etsi parasta nukkumapaikkaa jokaisesta kengästä. Isän kengät olivat liian väljät nukkumiseen. Äidin kengissä oli kimaltavaa kultakoristetta, mutta ne tuntuivat liian huterilta sängyksi. Isoveljen lenkkari oli aina litimärkä. Useimmiten hiiri päätyi unille pikku-Marin toppasaappaaseen, ja Marin piti joka kerta ravistella saappaansa kunnolla, ettei vahingossa astunut hiirtä littanaksi.

Hiiri ei pelännyt edes esiintyä. Kun Maria jännitti esitelmän pito koulussa, hiiri lupasi pitää sen hänen puolestaan. Mari kirjoitti esitelmän hevosten hoidosta, ja hiiri marssi uljaasti luokan eteen lukemaan sen. Opettaja antoi esitykselle arvosanaksi yhdeksän. Numeroa hieman alensi se, että hiiri oli puhunut liian hiljaisella äänellä.

Turvallinen kotielämä alkoi pitkästyttää hiirtä, ja se varasi itselleen matkan kaukomaille. Lentokoneessa hiiri meni suoraan ensimmäiseen luokkaan, parhaalle paikalle. Liikemies, jonka viereen hiiri istui, oli aina pelännyt lentämistä. Nyt mies oli niin yllättynyt itsevarmasta pikueläimestä, että unohti kokonaan oman pelkonsa. Mies auttoi hiirtä kiinnittämään turvavyön ja tarjosi pastilleja. Hiiri veteli koko rasian.

Nähdessään hiiren istumassa lähtövalmiina turvavöissä lentoemäntä alkoi kirkua ja kieltäytyi töistä. Kapteeni meni puhuttelemaan hiirtä ankarasti. "Kuulkaas herra. Meidän koneessamme ei vapaamatkustajia hyväksytä!" Hiiri otti takataskustaan voimassa olevan matkalipun ja sai jatkaa matkantekoaan. Lentoemäntä murjotti loppumatkan ohjaamossa.

Lentokone laskeutui Egyptiin, kamelien ja pyramidien maahan. Hiiri näki laajat aavikot, faaraoiden mahtavat temppelit ja Niilin krokoitiilit. Kaikki oli suurta ja hienoa – mutta kauhean vierasta ja erikoista. Hiirelle tuli ikävä kotiin, omaan tavalliseen taloon ja omien, tavallisten ihmisten pariin.

Paluulippu oli kastunut ja mennyt pilalle uimarannalla leikkiessä. Hiiri maanitteli kamelin kuljettamaan hänet takaisin kotiin.

Kameli otti hiiren kyttyröilleen. Ne uivat yli Välimeren, vaelsivat läpi Euroopan, kahlasivat halki Itämeren. Viimein ne saapuivat Suomeen ja hiiren kotitalon pihalle. Hiiri antoi kiitokseksi kamelille pari vähän jäsittyä konvehtia.

Kun Mari tuli koulusta kotiin, hän kuuli pihalle saakka, kuinka talosta raikasi musiikki. Hiiri soitti levyltä lempilauluaan niin lujaa kuin kaiuttimista lähti. Astuessaan ovesta sisään Mari kompastui matkalaukkuun, jonka hiiri oli jättänyt lojumaan keskelle eteisen lattiaa. Joka puolella oli hillotahroja ja hiirenhajua.

Mari talutti hiiren pihalle ja laittoi oven takalukkoon. Hiiri koputti ikkunaan ja vaati päästä takaisin sisään. Mari ei avannut. Ensin hiiri hyräili huolettomana laulujaan ikkunan alla, mutta kun ilta pimeni ja vilu hiipi turkkiin, sitä alkoi surettaa. ”Mitä iloa on olla rohkea, jos kaikki välttelevät minua?”

Ensin hiiri itki yksinäisyyttään hiirenhiljaa. Kohta se jo pillitti kuin pikkulintu, nyyhki sitten kuin hylje ja parkui lopulta niin että naapurit luulivat sitä paloautoksi. Mari ei kestänyt kuunnella enempää. Hän avasi oven ja piti hiirelle puhuttelun kynnykseltä: ”Hiiri-kulta. Vaikka

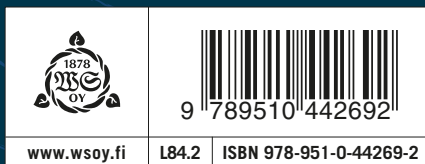
MIKÄ YHDISTÄÄ NYKYLAPSIA JA HEIDÄN VANHEMPIENSA SUKUPOLVEA? PIKKU KAKKOSEN ILTASATUHETKI!

Pikku Kakkosen iltasatuhetki tunnetaan jokaisessa suomalaisessa kodissa. Nyt tuttujen satujen maailmaan voi uppoutua myös kirjassa. *Pikku kakkosen iltasatukirja* sisältää 20 kutkuttavaa tarinaa nokkelista lapsista ja hupsuista aikuisista, veikeistä eläimistä ja yllättävän eläväisistä esineistä. Mikä saa kolme miljoonaa vuotta vanhan otuksen hymyilemään? Ylivertaisessa ihmekoneessa keksitään asioita, joita robotit eivät voi tehdä puolestamme. Entä miksi hiiripöllö Huhu luulee olevansa pöllöhiiri?

Kokoelma sisältää satuja kahdeksalta tarinantaitajalta: **Juha Itkonen, Markus Kajo, Tuomas Kyrö, Heli Laaksonen, Tuomas Marjamäki, Tuomas Mattila, Kreetta Onkeli ja Juuso Räsänen.** Kirjan heleän ja tunnelmallisen kuvituksen on tehnyt **Pia Sakki.**

Kirjan mukana tulevalla CD:llä iltasadut tulkitsee taiturimaisesti **Pirkka-Pekka Petelius** sellaisina kuin ne on Pikku Kakkosen studiossa äänitetty. Kirjasta sadut löytyvät alkuperäisessä muodossaan.

ILTASATU